

សង្ខារ ឃ ភក្ត្រៈឃុន្តសិស

שבעה אחים מופלאים

ממקור בשפת קהמר (קמבודיה)

סיפר קואנג-טסאי האו
ציירה אווה ואנג

לפני שנים רבות חי לו זוג אנשים טובי לב,
אך ללא ילדים. יום אחד, כשהאישה כבסה
בגדים בנהר, הופיע ענן עשן גדול וממנו
יצאה רוח גדולה. הרוח אמרה: הנה שבע
גלולות זהב. תאכלי אחת כל יום ואז יהיו
לך ילדים.
אך האישה לא רצתה להמתין. היא אכלה
את כל הגלולות מיד. ובטנה גדלה וגדלה
כל יום, עד שבסתיו היא ילדה שבעה בנים
בריאים.

הבנים גדלו מהר ולכל אחד ניתנה תכונה מופלאה אחת; לבכור היה כוח אדיר, לשני שמיעה ממרחקים, לשלישי היה גוף קשה יותר מאשר פלדה, הרבעי יכול היה לקדוח בגופו באדמה, החמישי היה חסין אש, השישי יכול היה למתוח את גופו ללא גבול והצעיר יכול היה לבלוע כל.

יום אחד הבנים נחו בשדה אחרי עבודה קשה, כשפתאום שמעו תקיעת חצוצרות. זו היה מצעד של הקיסר. שורות, שורות של חיילים התפתלו בדרך כמו פיתולי דרקון. אך פתאום סלע ענק החל להתדרדר מהר.

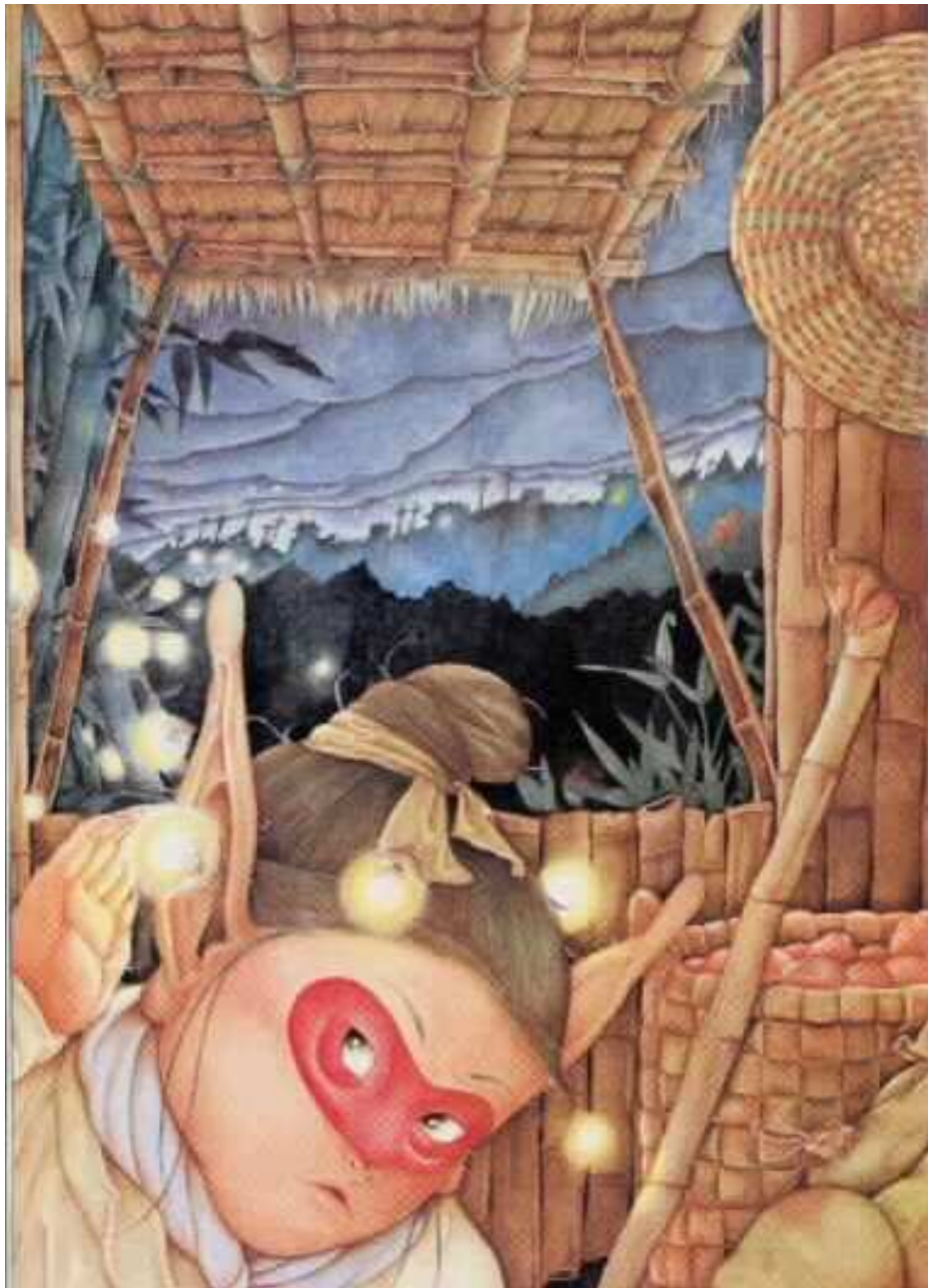

הסלע התגלגל ישירות אל הקיסר. אך
ברגע האחרון קפץ מישהו ועצר את
הסלע. מי זה היה? מי אם לא האח
הבכור! הקיסר הציע לו משרה גבוהה
בחצרו אך זה סירב. רצו לתת לו כסף
וזהב רב, אך גם את זה הוא לא רצה.
לקיסר המופתע לא הייתה ברירה אלא
להודות לו ולתת לו לחזור הביתה.

אך הקיסר היה מודאג. "בחור קטן כזה,
וכל כך חזק? ולא משתוקק למשרה או
לעושר. אינני יכול לשלוט בו. הוא עלול
לגרום לי צרות בבוא היום " שינה נדדה
מעיניו של הקיסר, עד שהחליט: "מחר
נעצור אותו ונכרות את ראשו."

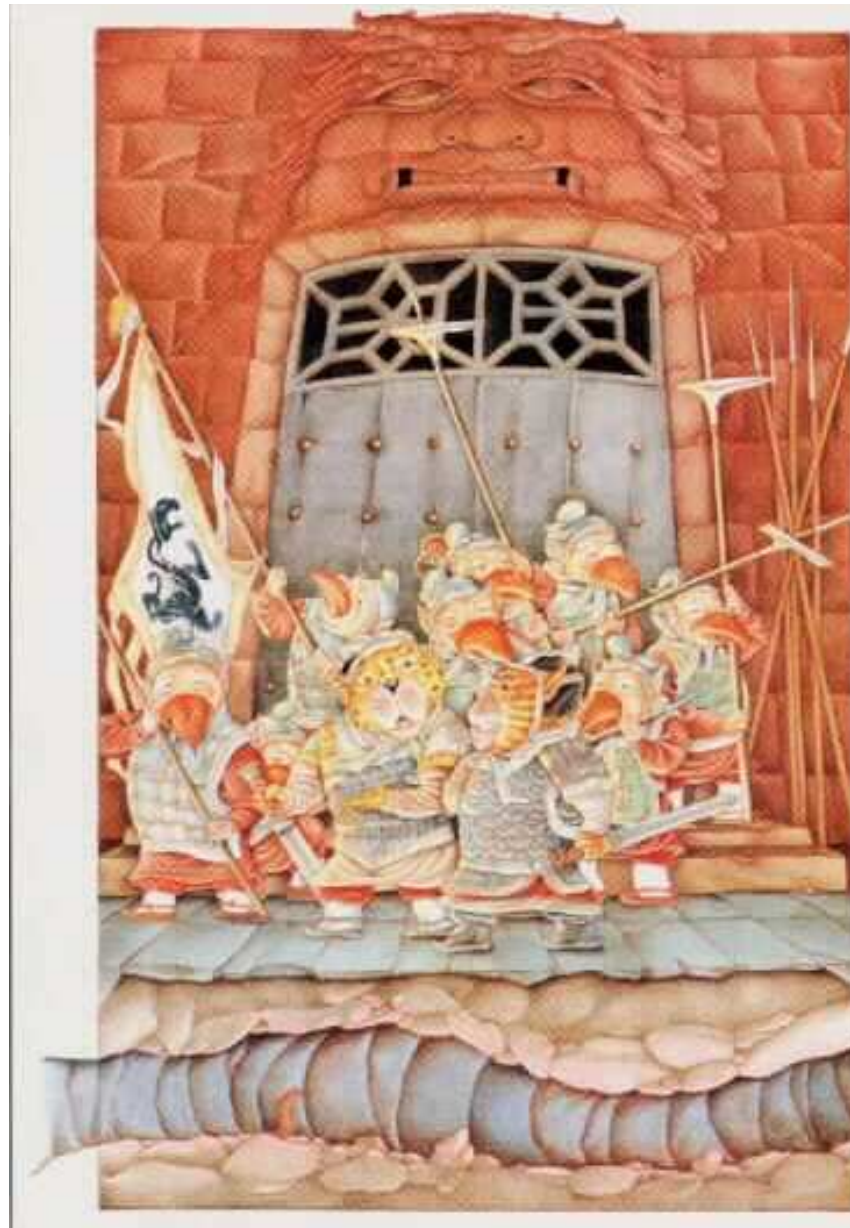
האח השני בעל השמיעה
הנהדרת שמע היטב את
תוכניתו של הקיסר.
כשבאו לעצור את האח
הבכור הוא הצביע
לחיילים על האח השלישי.
אותו לקחו אנשי הקיסר.

האח השלישי הובא לארמון הקיסר. זה צווה לכרות את ראשו אך
הרי האח הזה היה קשה מכל פלדה. עשרות חרבות נשברו ורק
שלוש שערות הצליחו לחתוך מראשו. הקיסר כעס נורא, וצווה
לשרוף אותו על מוקד למחרת.

באותו הלילה האח הרביעי
קדח בשקט מנהרה תחת
חומות הארמון. האח החמישי
זחל בתוך המנהרה והתחלף
עם האח השלישי העצור. אל
דאגה עכשיו נראה מחזה!

בבוקר החיילים הביאו
את האח החמישי לחצר
הארמון. הר עצי הסקה
התרומם בחצר, ועליו
קשרו את הבחור.

הדליקו אש ולהבות התרוממו אל
על ועטפו את האח החמישי. אבל
זה היה הרי חסין אש. הוא רק
עמד שם וחייל! על כן החזירו אותו
לתא המעצר.

אך שוב התחלפו האחים דרך
המנהרה. האח השישי שכב בתא
וכאילו דיבר בשינה. "לא ניתן לחתוך
אותי ולא לשרוף. רק נפילה מגובה
יכולה להרוג אותי."
הסוהרים דווחו לקיסר. מיד הביאו
את האח השישי לצוק ודחפו אותו
לתהום.

והוא התחיל להתמתח עוד
ועוד עד שרגליו הגיעו
לאדמה. הוא היה כעת גבוה
מהצוק. הוא קפץ ורץ הביתה.
הקיסר והחיילים רצו אחריו.

תוך כדי הרדיפה הופיע פתאום האח
השביעי לפני הקיסר. הוא אמר: "אני
מוכן להכנע ולמלא את כל הוראותיך
אם רק תבטיח לא לזרוק אותי לים."
ומיד הקיסר ציווה לקשור אותו ולהוביל
באוניה לים. שם זרקו אותו למים.

פני המים נעשו שקטים. ללא גל או
רחש. צחוק גדול עלה על פניו של
הקיסר. האויב שלו היה עכשיו למזון
דגים.

אך פתאום נשמע בום גדול. המים נעלמו
והאוניה התישבה על קרקעית הים.
איפה המים? האח השביעי בלע אותם
והים התיבש כליל!

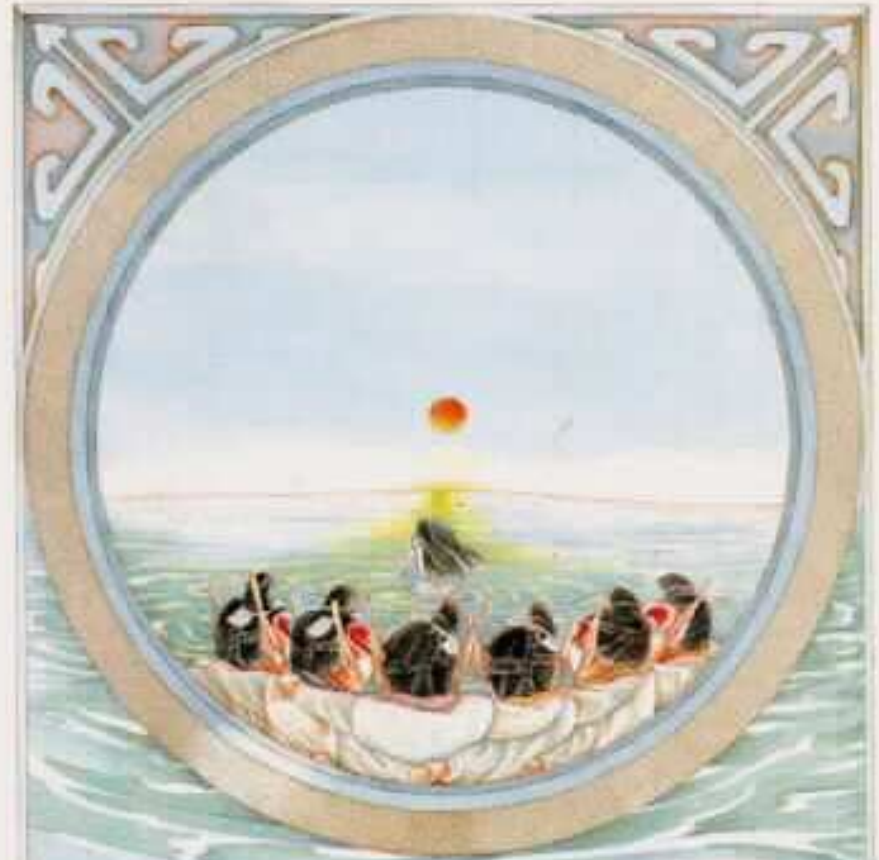

הוא יצא לחוף בכוון אונית
הקיסר. הוא פתח את פיו
ופלט מים בגל ענק, כמו
דרקון המזעזע את הארץ.

גלים ענקיים התרוממו עד
השמים. האוניה נעלמה מיד.
לאן נסחפו הקיסר עם
צבאותיו? איש לא ידע.

שוב זרחה השמש וקרניה האירו
את הים. שבעת האחים
התאספו כתף אל כתף. כולם
חשבו רק על דבר אחד לחיות
בשקט ובשלווה ולהנות מרוח
הקלה הנושפת מהים.